

Sygn. akt II Cz 598/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 5 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Kancelarii (...) S.A. z siedzibą w K.

przeciwko A. S.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 16 czerwca 2016 r., sygn. akt I C 398/16

postanawia:

I. zmienić punkt 2 zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 16 czerwca 2016 r. wydanego w sprawie sygn. akt I C 398/16 w ten sposób, że nadać mu następujące brzmienie:

„2. zasądzić od pozwanej A. S. na rzecz powoda Kancelarii (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 630 zł (sześćset trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.”,

II. zasądzić od pozwanej A. S. na rzecz powoda Kancelarii (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 330 zł (trzysta trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 598/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu umorzył postępowanie w sprawie z powództwa Kancelarii (...) S.A. z siedzibą w K. przeciwko A. S. o zapłatę. Podstawą umorzenia postępowania było cofnięcie pozwu przez powoda, które nastąpiło z uwagi na dokonanie wpłaty przez pozwaną po wniesieniu pozwu. Sąd Rejonowy nie obciążył pozwanej kosztami postępowania wskazując, iż z pisma o cofnięciu powództwa nie wynika data i wysokość dokonanych przez pozwaną wpłat z tytułu dochodzonych w niniejszym postępowaniu wierzytelności.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła strona powodowa zaskarżając je w zakresie punktu 2 i domagając się jego zmiany przez zasądzenie od pozwanej kwoty 630 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucono naruszenie art. 203 § 2 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu wskazano, iż powód cofając powództwo wskazał jednoznacznie, iż jego przyczyną jest uiszczenie dochodzonej w niniejszej sprawie wierzytelności przez pozwaną, co nastąpiło dopiero po wniesieniu pozwu. Pozwana nie kwestionowała tych twierdzeń a zatem nie wymagały one dowodzenia. Z ostrożności procesowej powód do zażalenia załączył potwierdzenie przelewu dokonanego przez pozwaną na rzecz powoda w dniu 6 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela rozważana Sądu Rejonowego w zakresie zasadności zwrotu stronie powodowej kosztów procesu w przypadku cofnięcia pozwu z uwagi na zaspokojenie przez pozwanego dochodzonego roszczenia po wniesieniu pozwu.

Tym samym skoro z pisma o cofnięciu pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia wynika jednoznacznie, iż nastąpiło ono z uwagi na zaspokojenie powoda po dniu wniesienia pozwu nie było żadnych podstaw dla odmowy wiarygodności tym twierdzeniom.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko skarżącego, iż podmiotem, który uprawniony jest do kwestionowania twierdzeń powoda w tym zakresie jest jedynie strona pozwana. W razie wątpliwości po stronie Sądu Rejonowego, pozostaje mu co najwyżej uprawnienie wynikające z dyspozycji art. 203 § 4 k.p.c. do badania okoliczności cofnięcia pozwu. W konsekwencji zaskarżone orzeczenie było co najmniej przedwczesne, skoro powód nie został wezwany do wyjaśnienia wątpliwości, które miał Sąd I instancji. Nie ulega wątpliwości, iż pozwana uiszczając należność na rzecz powoda w dniu 6 czerwca 2016 r. uczyniła to po wniesieniu pozwu a przyczyną cofnięcia pozwu i zrzeczenia się roszczenia w niniejszej sprawie było zaspokojenie żądań strony powodowej.

Tym samym stroną zobowiązaną do poniesienia kosztów procesu w niniejszej sprawie była pozwana. Z uwagi na fakt, że powód w treści zażalenia domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia i przyznania kwoty 630 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania Sąd związany jest tym żądaniem i nie posiada uprawnienia do wykroczenia ponad jego granice (art. 321 k.p.c.).

Z tej przyczyny mimo, że pozew w niniejszej sprawie wniesiony został już pod rządami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804) a należne koszty wyniosły 30 zł

z tytułu opłaty od pozwu oraz 1200 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika (§ 2 pkt 3 wspomnianego Rozporządzenia), to zaskarżone postanowienie należało zmienić stosownie do żądania profesjonalnego pełnomocnika powoda, stąd przyznano od pozwanej kwotę 630 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Okoliczności tej nie zmienia fakt, że zgodnie

z brzmieniem § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w tym akcie prawnym określono minimalne stawki wynagrodzenia radców prawnych. Wskazać należy, że przepisy aktu prawnego rangi ustawowej z oczywistych względów mają pierwszeństwo przez regulacjami zawartymi w akcie prawnym o randze wykonawczej, jakim bez wątpienia jest przedmiotowe Rozporządzenie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie I. sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. – punkt II. sentencji.